

ж или з; к на ч или ц; х на ш или с; като: *Богъ*, *Боже*; *бѣлѣтъ*, *бѣлѣзи*; *чловѣкъ*, *чловѣче*, *чловѣци*; *сироматъ*, *сиромаше*, *сиромаси*.

11. Съгласны буквы: ж, ч, ш, прибирать слѣдъ себе само мягкы и остры гласны; зато кога ся случи да дойде по тѣхъ твърда гласна, тыи ся измѣнявать: ж на з и г; като: *лижѣ*, *лизатъ*; *лжѣ*, *лгатъ*; ч на к и ц; като: *иличѣ*, *илакатъ*; *гвачѣ*, *гвацатъ*; ш на с и х; като: *ишиѣ*, *ишатъ*; *врѣшиѣ*, *врѣшатъ*.

12. Гласна буква сама, или заедно съ еднѣ или нѣколко съгласны изрѣчена, прави *слогъ*; като: *а*, *е*, *га*, *бра*, *страш*.

13. Единъ, два или повече слога, изрѣчени вкупъ, правять *рѣчь* (дума).

14. Рѣчь отъ единъ слогъ нарича ся *едносложна*; като: *домъ*, *хлѣбъ*; отъ два, три и повече слога нарича ся *многосложна*; като: *во-да*, *желѣ-зо*, *во-де-ни-ца*.

15. Въ всякъ двосложнѣ и многосложнѣ рѣчь единъ слогъ ся изрича по-напрѣгнато и по-высоко; слогъ-тъ, на кой-то като да си удрамы гласъ-тъ, казва ся *слогъ съ удареніе*. Удареніе-то ся забѣлѣква съ прѣчицѣ надъ гласнѣ-тъ: на пр. въ рѣчи: *мирно дѣшенце* има ударенія на слога: *мир* и *шен*.

16. Сборъ отъ нѣколко рѣчи за да ся изрѣче пълна мысль, зѣве за *слово*; като: *Богъ е все-силенъ*.

17. Въ Българскый языкъ има *десяшь* строя